reigest wäest ennast lahti tehha. Selle karro lihhaga toidsid nemmad ennast mitto nädda-sad, ja nemmad leidsid sedda ni h a kui härja lihha ollewad. Temma sure willase nahhaga kaitsesid nemmad ennast weel parreminne külma wasto. Nemmad wõtsid selle ellaja soned, ja teggid omma kuselurest ühhe Ammo. Et nemmad ka ennesele noled peaksid saatma, tag-gusid nemmad nelli naelad, ihksid neid terra-waks, ja sidduſid neid karro-soontega kuse kep-pikeste etsa, ja pannid sulled nende teise otsa.

Nüüd olli neil nou käes, walge karrude wasto panna, pöddre ja rebbasid tappa, ja emma nälga waigistada. Janno kustutad ep olnud neil muud kui wet, mis nemmad siin ja seäl kaljude sees leidsid, ja kui külm tedda olli kinni-jäetanud, siis sullatasid nemmad sund omma padda sees, et neil pirdi jua ollema.

Meie sare-mehhed panid ühhel päwal wägga immeks, kolme päikesse karroga mee-was nähha, ja kolm wikkerkared, mis nende päikeste kohhal seisid. Nemmad ei teädnud mitte, mis se peaks ollema. Agga se tulleb sest, kui need paksud tossud tule sees külma-wad, kenne läbbi päikesse walgused ei woi mitte tungida, waid nende wasto taggasi kar-gawad. Sest tulli nüüd, et nemmod nende kül-manud tossude sees päikesse kujo otse kui peeglis näggid. Wahhete wahhel juhtub se ka meie kohhal, et meie päwal kaks ehk kolm päikest ed, ja õsel ni palju kuud näme, mis körwa-päikeseks ja körwa kudeks, ehk liigpäikeseks ja liigkudeks nimmetakse. Et nüüd päike ennam ei tousnud ja löpm tta widdewik olli, siis l ngesid meie willetsad saremehhed Sarbokki (kerbutusse-) halguse sisse, mis seäl pehhia-maal wägga hirmus on. Sesinnane többi tunnukse sest, et nemi hakkab mördanema, isegärranis ham-maste lihha; kes selle haiguse sisse lanaeb on wägga nörk ning keik temma ihhu-ramne löp-peb ärra. Se norem Matros tulleras önne perrast monned abbinouud enneselele: te ki-tis omma seltsi-meestele, et nemmod paljo peaksid kõndima ja jooksma, kui hirmus ka se külm peaks ollema; siis, ütles ta, peame meie rohkeste sedda lussika-rohto sõma, mis